

(דברים ד) ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים. ביי אלהיכם ולא אלהינו (אלא ביי אלהיכם). בההוא נהורא תכלא אוכמא דאכיל ושצי כל מה דאתדבק ביה תחותיה. ואתון מתדבקן ביה וקיימי. דכתיב חיים כלכם היום.

ועל נהורא חוורא, שרייא לעילא נהורא סתימא דאקיף ליה. ורזא עלאה הכא. וכלא תשפח בשלהובא דסליק וחקמתין דעליונין ביה. אתא רבי פנחס ונשקיה. אמר בריך רחמנא דאייערענא הכא. אזלו עמיה דרבי פנחס תלת מילין.

אהדרו רבי שמעון וחרבייא. אמר רבי שמעון הא דאמרן רזא דחקמתא איהו ביחודא קדישא. דבגין כך ה"א בתראא דשמא קדישא איהו נהורא תכלא אוכמא דאתאחיד ביה"ו דהוא נהורא חוורא דנהיר. תא חזי, לזמנין האי נהורא תכלא ד'. ולזמנין ה'. אלא בזמנא דלא מתדבקן ביה ישראל לתפא לאדלקא ליה לאתאחדא בנהורא חוורא, איהו ד'. ולזמנא דמתערי ליה לאתחברא עם נהורא חוורא כדין אקרי ה'. מנלן דכתיב, (דברים כב) כי יהיה נערה בתולה, נער פתיב בלא ה'. מאי טעמא בגין דלא אתחברת בדכוורא. ובכל אתר דלא אשתפחו דכר ונוקבא, ה"א לא אשתכח וסלקא מתמן ואשתאר ד'.

דהא איהי כל זמנא דאתחבר בנהורא חוורא דנהיר אקרי ה'. דהא כדין כלא אתחבר פחדא. איהי אתדבקת בנהורא חוורא, וישראל מתדבקן בה (ד"א ל"ג לתפא) וקיימא תחותיה לאדלקא לה. וכדין כלא חד. ודא הוא רזא דקרפנא. דתננא דסליק אתער ליה להאי נהורא תכלא לאדלקא. וכד

אלהיכם, באותו אור תכלת שחר שאוכל ומשמיד כל מה שנדבק בו תחתיו, ואתם מתדבקים בו וקיימים, שכתוב חיים כלכם היום.

ועל האור הלכן שרוי למעלה אור נסתר שמקיף אותו, וסוד עליון כאן. והכל תמצא בשלהבת שעולה וחקמות של העליונים בה. בא ר' פנחס ונשקו. אמר, ברוך הרחמן שנפגשנו כאן. הלכו עם רבי פנחס שלשה מילין.

חורו רבי שמעון והחברים. אמר רבי שמעון, זה שאמרנו סוד החכמה הוא ביחוד הקדוש שמשום כך ה"א אחרונה של השם הקדוש הוא אור תכלת שחר שנאחז ביה"ו, שהוא אור לכן שמאיר.

בא ראה, לפעמים האור התכלת ד', ולפעמים ה'. אלא בזמן שלא נדבקים בו ישראל למטה להדליק אותו להאחז באור הלכן הוא ד', ולפעמים שמעוררים אותו להתחבר עם האור הלכן, אז נקרא ה'. מנין לנו? שכתוב (שם כב) כי יהיה נערה בתולה. נער פתיב בלי ה', מה הטעם? משום שלא התחברה בזכר, ובכל מקום שלא נמצאים זכר ונקבה, ה"א לא נמצאת ועולה משם, ונשאר ד'.

שהרי היא כל זמן שמתחברת באור הלכן שמאיר נקראת ה', שהרי אז הכל מתחבר כאחד. היא נדבקת באור הלכן, וישראל נדבקים בה (למטה) ועומדים תחתיה להדליק אותה, ואז הכל אחד. וזהו סוד הקרבן, שהעשן שעולה מעורר אותו לאור התכלת הזו להדליק. וכשנדלק, מתחבר באור הלכן, והגר דולק